

fættelse. Jeg skal sætte dette under Dvæstion, saafremt Noget fremkommer med Forslag om et Udvalg.

Drejer: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen undergives Behandling i et Udvalg.

B. Christensen: Det har overrasket mig at høre dette Forslag, netop fra den ærede Secretair, om et Udvalg i denne Sag. Det forekommer mig, at det er temmelig usandsynligt, at dette Lovudkast kan blive ophjætet til Lov, dersom et Udvalg nedsættes, og det forekommer mig, at hvad man har hørt af Indvendinger imod Loven paa ingen Maade kan være af den Vækkelse, at det skulde nødvendiggjøre et Udvalgs Nedsættelse, da selve de Endringer, som de enkelte Talere idag kunne finde Anledning til at foreslaae, jo meget vel kunne foreslaaes uden et saadant Udvalgs Nedsættelse, og jeg for min Part stemmer saameget trostigere imod Nedsættelsen af dette Udvalg, som den Lov, hvorom her handles, har deels af Ministeren selv, deels af de forskjellige Talere, med Undtagelse af ialtfald den sidste, den ærede Secretair, faaet det Vidnesbyrd, at den i Hovedpunktet, Satsernes Ansættelse, giver noget ret Antageligt, og efterat man saaledes indrømmer, at Udskættelsen i det Væsentlige er godt, og efterat den ærede Minister har tilstrækkeligt, som det synes, motiveret, hvorfor det vilde være utilraadeligt, ikke at bringe Sagen tilende i denne Session, synes jeg rigtig nok, at vi skulde lade Lovforslaget gaae til de følgende Behandlinger uden Udvalgs Nedsættelse.

Mosenørn: Jeg vil kun i Forbindelse med mit tidligere Ansørte udtale den Ansættelse, at det neppe er tilraadeligt at nedsætte et Udvalg. Skal der nedsættes Udvalg, saa skulde det efter min Ansættelse af Forholdet i alle Tilfælde kun være væsentligt motiveret derved, at dette Udvalg kunde conferere med Ministeren om de Endringer, hvorpaa han meente at ville kunne gaae ind; men efter at have hørt den ærede Minister idag udtale sig, maa jeg tilstaae, at jeg ikke just har ganske den samme

Ansættelse om det Usikkelige heraf, som jeg havde, da jeg idag kom herind i Salen. Jeg troer ikke, der bør nedsættes noget Udvalg og skal for mit Vedkommende stemme derimod.

Drejer: Jeg er ikke, ved hvad der er anført mod Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse, paa nogen Maade bleven bragt til at forandre min Mening om, at det er nødvendigt at nedsætte et Udvalg. Jeg troer dog virkelig, at naar der fremkommer et saa vigtigt Lovforslag som det foreliggende, et Lovforslag, hvis nuværende Skikkelse er fremkommen ved afværende Forandringer under Behandlingen i den anden Rigsdagsafdeling, skal man behandle det paa en saadan Maade her i Thinget, at der er fuld Leilighed til fuldstændig at bedømme de forskjellige Punkter, hvorom der kan være, og hvorom der har været Spørgsmaal. Medens man i Almindelighed ved andre Sager, der vel kunne have deres Betydning, men som dog forholdsvis staae langt tilbage for Betydningen af en Sag som denne, meget omhyggeligt bruger det Middel, som Thingene have til den fuldstændigste og omhyggeligste Undersøgelse og Dverveelse, vilde det forekomme mig meget besynderligt og uforsvarligt at undlade at bruge samme Middel her. Jeg har saameget mere Opfordring til, stærkt at holde paa, at dette Middel benyttes, som jeg har i frisk Minde de forskjellige Leiligheder, hvor man er gaaet ud paa at tilendebringe en Sag, fordi det er blevet anført, at der var Mogle, der vilde komme til at lide, hvis det ikke skete, eller at visse Forhold vilde komme til at lide derunder, uden Hensyn til, om man havde nok saa Meget at udsætte for Andres Vedkommende. Jeg skal saaledes nævne Loven af 12te Januar 1858, hvor dette træder stærkt frem; den kom ogsaa her til Thinget, kort før Sessionens Slutning, der fremsførtes mange væsentlige Indvendinger mod den, men det blev Alt sammen afvist med en Henvisning til, at hvis man foretog Forandringer, kunde Loven ikke komme ud, hvorved ogsaa de, der iøvrigt fandt Forandringer aldeles begrundede, Lode sig afholde fra at fremme dem og gik ind paa Loven. Hvad der da passerede, virker atter uheldigt paa de Love, der staae paa Dagsordenen efter den foreliggende. Har